

Sarah deLeo:

I'm In Heaven Tonight

A jazz énekesnő, Sarah deLeo neve minden bizonnyal sok ember számára ismeretlenül cseng. De, akik már ismerik őt a nagy sikerű bemutatkozó albumának (Nearness of You) köszönhetően, azok már várták az énekesnő új produkcióját. Ami „menetrendszerűen” meg is érkezett *I'm In Heaven Tonight* címmel.

Az énekesnő a múlt nagy örökzöldjeiből és az időben a mához közelebb eső időszak dalaiból szemezgetett az új albumára, nem titkoltan azzal a céllal, hogy a többség számára is elérhetővé és szerethetővé váljanak ezek a dalok. Olyan jól ismert dalok kerültek a repertoárba, mint pl. az *I Feel Pretty* (Bernstein-Sondheim), a címadó *I'm in Heaven Tonight* (Otis-Kirkland), a *Let it Rain* (Patricia Barber) és a *Sometimes I'm Happy* (Youmans-Ceasar-Grey). A lemezen egyensúlyban vannak a lassú lírai tételek és a swingesebb dalok. A zenei kínálat viszonylag széles idősavot fog át. Hiszen éppúgy megidézzük a '40-es éveket (*No Moon at All*), mint ahogyan nosztalgiával gondolunk a '80-as évekre (*Sometimes I'm Happy*). A gyönyörűen komplex hangszeres összehangolás (zongora, gitár, fuvola, szaxofon, trombita, orgona stb.) még sokadik meghallgatás után is elkápráztatja az embert. Az énekesnő iskolázott, végletekig letisztult énekhangja sokáig ott marad a hallgató fülében a lejátszó kikapcsolása után is. Azt hiszem, hogy az előadó sikerének titka – a vitathatatlan technikai tudáson túl – a lelkesedés, a belső tűz és valami megfoghatatlan finom humor.

Aki erre a lemezre „szavaz” az egy remekül hangszerelt produkció közönségének válhat a tagjává. Ez az album arra felhívja a figyelmet, hogy napjaink néhány (túl)favorizált jazz énekesnőjén túl is létezik ám jazz világ... A Sarah deLeo tolmácsolásában elhangzó műveket (újra) fel lehet és fel is kell fedezni.

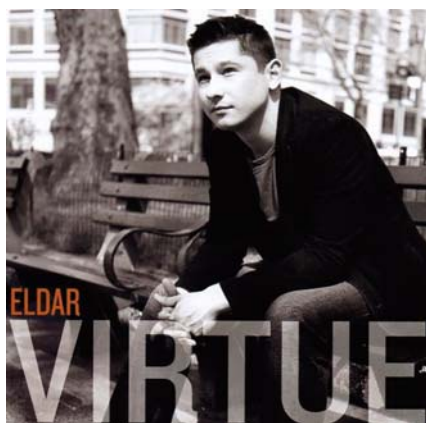
Előadás és tartalom: 9/10

Hangzás: 9/10

Műsoridő: 43:01

Kiadó: Sweet Sassy Music (USA)

Honlap: www.sarahdeleo.com

Eldar Djangirov:

Virtue

Ami a klasszikus zenében némi túlzással hétköznapi dolognak számít az a jazz műfajon belül nem példa nélküli ugyan, de mégis sokkal ritkábban fordul elő. Jelesül az, hogy valaki 22 éves korára sok lemezes világsztár legyen. A „kiválasztottak” csoportjába tartozik a kirgizisztáni származású jazz zongorista, Eldar Djangirov is. A fiatal muzsikusz pályafutása a klasszikus csodagyerek forgatókönyv szerint indult és alakult: 3 éves korában már remekül zongorázott és 9 éves korában egy szibériai zenei fesztiválon felfedezte őt a new york-i jazzélet egyik befolyásos személyisége, Charles McWhorter. A család Kansas-ba költözött és az ifjú művész már ott folytatta a további tanulmányait. 16 éves korára már elsőlemezes előadónak mondhatta magát (2003-ban jelent meg a bemutatkozó korong *Handprints* címmel). A debütáló albumot gyorsan három másik is követte (az Eldar 2005-ben, a *Live at the Blue Note* 2006-ban és a *Re-Imagination* 2007-ben). A zongorista legújabb lemeze most nyárvégén került a piacra. A *Virtue* névvel illetett – közel 70 perces játékidéjű – hanghordozón 11 kompozíció kapott helyet. Többségük a zongorista saját szerzeménye, egyetlen idegen mű az album második felében található *Estate* (Bruno Brighetti-Bruno Martino). A zongorista a már sokat bizonyított, klasszikusnak számító zongora-bőgő-dob felállásról érezte úgy, hogy rajta keresztül tudja a leghitelesebben tolmácsolni a gondolatait. Ennek szellemében a repertoár több, mint felét a Djangirov-Gola-Alfonso triótól hallhatjuk. A többi felvétel esetén valószínűleg úgy érezte a szerzőjük, hogy egy kis „extrára” még szükség van. A szükséges pluszt egy-egy fúvós bevonása jelenti. De, korán sem akárhogyan vonultak stúdióba a zongorista hívó szavára. Hiszen pl. a lemez nyitó kompozíciójában Joshua Redman fújja – nem is akárhogyan – szoprán és tenor szaxofonját.

A produkciót hallgatva mindenki megtapasztalhatja, hogy a zongorista legalább olyan jól érzi magát a gyors és energikus számok (pl. az *Exposition*, a *Blues Sketch in Clave* és a *Blackjack*) előadása közben, mint amikor női szíveket megdobogtató líráról van szó (pl. az *Iris* és a *Lullaby Fantazia*). Összességében egy igazán remek albummal ajándékozta meg a jazz rajongókat Eldar Djangirov időnként kibővülő triója. Változatos, sok színű és minden ízében élő produkciót kapunk a januárban még csak a 23. születésnapját ünneplő művésztől.

Előadás és tartalom: 8/10

Hangzás: 9/10

Műsoridő: 69:44

Kiadó: Sony Music

Honlap: www.eldarjazz.com

Szabó Sándor & Kevin Kastning: *Parabola*

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a most bemutatásra kerülő lemez anyagát, nemrég Szegeden élőben is hallhattam. Ugyanis az országos turné egyik állomásaként a dél-alföldi megyeszékhelyen játszott a Szabó Sándor és Kevin Kastning alkotta bariton gitáros duó. Az amerikai származású muzsikusról, Kastning-ról annyit mindenképpen érdemes tudni, hogy a gitártudományt Pat Metheny tanítványaként sajátította el és az egyik példaképe Bartók Béla. A sokhúros valamint a bariton gitárok hazai nagymesterét, Szabó Sándort nem hiszem, hogy különösebben be kellene mutatni a lemezajánló rovat olvasóinak. Hiszen hajdan az általa létrehozott SzaMaBa Trió kötelékében – majd később más muzsikusok oldalán – harcolt a minőségi gitárzene életbemaradásáért. A tengerentúl egyik legmodernebb gitárosának tartott Kastning és a magyar gitáros 2005-ben talált egymásra. Arra, hogy nem véletlenül találtak egymásra a legjobb bizonyíték az a három lemez amelyet az elmúlt évek során készítettek. Az együttműködésük legfrissebb gyümölcse a Parabola címet viselő idei korong. A duó lemezeire – beleértve a mostanit is – elmondható, hogy nem tartoznak a könnyen fogyasztható produkciók közé. De, ebben nincs semmi meglepő, hiszen Szabó többször is hangot adott annak, hogy milyen távol áll tőle (ill. tőlük) az olcsó népszerűség hajszolása. Helyette inkább – magasra tett mérce mellett – a sikerhez vezető rögzősebb utat választották.

A lemez 11 számot felölelő kínálatában kizárólag a Szabó-Kastning kettős által írt tételek szerepelnek. Már a felvételek címe (Trilateration, Cartesian Other, Third Pleochroism stb) is gyorsan jelzi, hogy nem slágerlistákat ostromló darabokat fogunk hallani. A hangfalakból „előbújó” hangokat leginkább zene nyelvén elbeszélte filozófiának lehetne nevezni. Amelynek nem minden tételét értjük ugyan kristálytisztán, de mégis biztosak vagyunk igazságtartalmában. Olyan, mint egy matematikai formula, amiről tudjuk, hogy „működik”, csak éppen bizonyítani nem tudjuk miért. Kétségbe vonhatatlan tény, hogy ez a zenei anyag erőteljesen kitágítja a három (vagy négy) dimenziós gondolkodásunkat. Olyan világokba enged bepillantást – legalább is egy kis résnyire - ami csak a legnagyobb művészeknek (zeneszerzőknek, festőknek, költőknek stb.) adatik meg.

Előadás és tartalom: 9/10

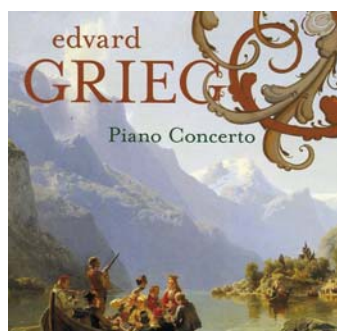
Hangzás: 9/10

Műsoridő: 61:31

Kiadó: Greycdisc Records (USA)

Honlap: www.sandorszabo.com

valamint www.kevinkastning.com

Edvard Grieg: *Piano Concerto*

Az audiophile lemezeiről híres norvég kiadó, a 2L látszólag nem foglalkozik az időnként már – verbálisan is túlgerjesztett – gazdasági válsággal és jár tovább az önmaga számára kijelölt úton. A közelmúltban dobta piacra a vajt fülű zenerajongók körében méltán népszerű „kék dobozos” sorozatának egy új darabját. A könnyen felismerhető kék tok most is két korongot tartalmaz. Így ki-ki eldöntheti, hogy ugyanazt a zenei anyagot Hybrid SACD-ről vagy Blu-ray Disc-ről szeretné hallani.

Az album repertoárja a norvég zeneszerző, Edward Grieg műveire épül. A komponista hegedű-zongora szonátái a legszebb romantikus kamarazenei művek közé tartoznak, a világhírű művészek gyakran másorra tűzik őket. Az album azzal az A-moll zongoraversennyel indul amelyről elmondható, hogy a zeneirodalom egyik legnépszerűbb versenyműve. Az első tételének témája olyan közismert filmekben is felcsendült már, mint az X-akták és a Twin Peaks, de előszeretettel használják reklámfilmek zenéjeként is.

Akárcsak egy fantasztikus filmben úgy ugrálhatunk az időben a lemez hallgatása közben. Ráadásul ebben a kijelentésben semmi túlzás nincs, hiszen a mai csúcstechnika jóvoltából napjaink zenekarában, a Rolf Gupta által dirigált Kristiansand Szimfonikus Zenekarban, a híres ausztrál zongorista, Percy Grainger (1882-1961) játszik szólót! A korhűség érdekében még egy perforál papírtekerces „őszongorát” (Duo Art Piano Roll) is üzembe állítanak a produkció norvég megálmodói. A közismert zongoraversenyt rövid, lírai darabok követik a lemezen: az Wedding Day at Trolldhaugen-től a To Spring-ig szám szerint öt. Az utóbb említett műben ismét az ausztrál zongorista játékát hallhatjuk.

A repertoárt a C-moll hegedűszonáta zárja Oyvind Bjora hegedűművész és Rex Lawson zongoraművész közreműködésével.

A norvég zenei műhelyben ismét egy veretes produkció született. Ráadásul a stábnak a hiteles történelemidézéssel a korábban megszokott magas minőségi szintet is sikerült túlszárnyalnia.

Előadás és tartalom: 9/10

Hangzás: 10/10

Műsoridő: 66:20

Kiadó: 2L (Norvégia)

Honlap: www.2L.no

Czékus Mihály